

vse to in še veliko drugiga znotrej in zunaj cerkve in na mertvišu svete Lucije dan h koncu dognano. Mogočen strel, ki so ga Vransi mlađenci oskerbeli, je večerko tega dné na dalječ okoli razglasoval, de je veliko delo doveršeno, in vabil soséde k veselju na drugi dan. Glas topov se je tudi drugi dan — 3. adventno nedéljo še pred svitom po daljnih ravninah in višinah razlégala, in kér je bilo tudi vreme lepo jasno — le pét stopinj mraza — nas je res veliko množo sklical. Kar tèrlo se je od ljudi po cerkvi že pred desetimi; vsak prostorèek je bil tèsnost zastavljen; stoli z odrašenimi natlačeni, po nalonilah polno otròk materam v rokah.

Kadar so visoko častiti gospod Braslovški tehant, duhovski svetnik, Jožef Batistig bili oltarje poblagoslovili, in presv. rešnje telo iz stranskoga oltarja sv. Antona v nov tabernakelj na velki oltar prenesli (kar se je zavoljo premnoga ljudi težko izpeljalo), so stopili čast. gospod Matija Vodušek, duhovski svetnik, vodja nemških šol in nemški pridgar v Celji na govorniše (prižnico), ki je tudi silno lepo prenovljeno. Za toliko veselo in častito godovanje bi si gosp. fajmošter ne bili mogli boljiga govornika poiskati. Verh téga, de so zgovoren, razumen in pobožen govornik, so tudi iskren in izobražen Slován. In takó je prišla k lepemu godu lépa beseda v lepi obléki. Kakor je pobožno serce razveseli, bi bila tudi narbolj učenimu Slovencu vsa ušec; ne de bi si bila le količkaj v ptujšino zašla. Gospoda in kmet, duhovšina in ljudstvo, vse je bilo pazno in mirno pri céli govorici. Le prehitro nam je ta lépa ura minila; modre besede pa — pač tudi zlate jabelka v zlati posodi — bodo gotovo vsim dolgo dolgo v spominu ostale! Po sveti maši, ktero so zgorej pohvaljeni gospod tehant v sredi mnogih duhovnov častito péli, se nas je velika drušina v farovž podala, kjer smo okoli ljubiga gostivnika takó dolgo veseli pomen obhajali, de so se svetle zvezde na nebi prikazale.

S.

Dopis iz Celja.

Ponedéljik 19. Proséca so umerli v Celji v 92. letu svoje starosti blagorodni gosp. Baltažar žlahni Ciernfeld, vitez c. k. reda sv. Leopolda, doslužen c. k. svetovavec deželniga poglavarsva in kresijski poglavavar, častni mestnjan Celjskoga mesta in ud c. k. kmetijskih družb na Štajarskim in Krajnskim, prečasten in mnogo ljubljen mož. Tudi na Krajnskim so ravnki še v dobrim spominu, kjer so pred več leti poglavavar c. k. Postojnske kresije bili. — V sredo, 21. dan imenovanega mesca je bil Njih slovesen pogreb. Celo mesto in mnogo drugih ljudi iz bližnjih in daljnih krajev so Jih na večno pokojiše spremili in Jim poslednjo čast skazali. J. Š.

Nekaj za premisljevanje o pustu.

Dunajske Novice so unidan na znanje dale, de število po vših césarskih deželah, razun Ogerskiga in Hrvatskiga, v letu 1844 poročenih ljudi znese skupaj 179782, potem takim 5521 menj ko v letu 1843. Samo na Českim in Slezskim so jih več ko pretečeno leto poročili in sicer na Českim 618, na Slezskim pa 152 več. Po vših drugih deželah jih je pa menj v zakonski stan stopilo, ko v letu 1843; na priliko: na Štajarskim v letu 1843 je zneslo število ženinov in nevest 6570, v letu 1844 pa 5959, torej 611 menj; na Koroškim 1662, v letu 1844 pa 1598, torej 64 menj; na Krajnskim 3243, v letu 1844 pa 3122, torej 121 menj; na Primorskem 3846, v letu 1844 pa 3763, torej 83 menj; v Dalmaciji 2977, v letu 1844 pa 2918, torej 59 menj.

Kaj neki je tega vzrok? Če jih je zatò menj v zakonski stan stopilo, kér so dobro prevdarili, de bi ne mogli žene in družine pošteno prerediti, je prav, de so samei ostali; vsak drugi vzrok pa kakoršni si bodi je napak.

Somenj o sv. Pavlu v Ljubljani.

Ni ne res, de bi sedajni časi slabí bili. Prašajte štacunarje, in povedali vam bodo, de so ta somenj grozno veliko dražih židanih rut ženstvu poprodali, od 3 do 4 gold. eno! Naše kmetice so od dne do dne bolj košate, v oblačilu bolj ošabne; kam bo to peljalo? Štacunarji se sicer smejava — kmetije pa na kant gredó. Zadnji čas je, de bi pametni gospodarji zoper napuh svojih mlajših družbo napravili, ktere namen bi bil, prevezetnost v oblačilih zatirati. Že hlevska dekla nosi židano ruto s srebernimi in zlatimi rožami, zatorej takó srebra in zlata pomanjkuje. Ni dosti, de nektere gospôske ženske krila nosijo, de so bolj sodu, ko človeku podobne — se že take spake tudi med kmetiškimi dekliči vidijo. Ali véste, ljubi kmetje, zakaj je pšenica vedno dražji? Poglejte košate ženske krila in zvedili boste odgovor na to vprašanje. Vsaka ženska zdej potrebuje na leto 5 funov štirke — štirka je pa iz pšenice narejena; torej nje kup raste, več ko ženske za krila štirke potrebujejo. Tode brez zamere poštirkane dekleta! saj vém, de vam take pridige globoko v serce ne gredó; moj namen je bil le, vam pokazati, de ste vé krive, če srebra in zlata manjka, in de je pšenica v kupu poskočila.

Dr. B.

Urno, kaj je noviga?

(V Peštu na Ogerskim), kjer ima toliko lepe goveje živine, je pretečeni mesec veljal furt govejiga mesá 14 kraje. slabiga denarja, to je nemalo menj ko 6 kraje. srebra; sernje mesó pa le 4 kraje. srebra furt. Čuden kup!!

(Zima) je v južnih deželah Španskiga in Francozkiga prav huda, snegá in ledú imajo na kupe. V Ljubljani imamo še zmiraj mehko vreme, brez snegá.

(Še en nanavadni prikazik letašnje zime). 28. dan pretečenega mesca je gosp. Fleišman v botaniškim vertu, brez de bili na njem zemljo kaj prekopavali, dva po tleh lezeča kebra (Maikäfer, Scarabeus Melolontha L.) našel.

(Döbler) je že v Ljubljani.

Vganjka.

Peter in Pavel sta pasla ovce. Peter pravi: daj mi, daj Pavel! eno svojih ovc, de jih bova obá enako število imela. Pavel mu odgovori: daj mi rajši tí eno od svojih, de jih bom jez še enkrat toliko imel, ko ti. — Koliko jih je vsak zmed nju imel?

J. P.

Znajdba vganjke v poprejšnjem listu je:

Bankanote.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	31. Prosanca.		26. Prosanca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	57	2	6
1 » » banáške....	2	8	2	6
1 » Turšice.....	1	15	1	15
1 » Soršice.....	—	—	1	45
1 » Rèzi	1	35	1	40
1 » Ječmena	1	17	1	20
1 » Prosa	1	9	1	15
1 » Ajde	1	3	1	—
1 » Ovsu	—	51	—	51